06/11/2020

Η ανακοίνωση της ΔΙΣ

/ Επικαιρότητα

Συνήλθε από την Τετάρτη έως και σήμερα, Παρασκευή 6 Νοεμβρίου 2020, η Διαρκής Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος της 164ης Συνοδικής Περιόδου, υπό την Προεδρία του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ιερωνύμου, για τον μήνα Νοέμβριο.

Αναλυτικά η ανακοίνωση

Ἡ ΔΙΣ ἀρχικά ἐπικύρωσε τά Πρακτικά τῆς Ἐξουσιοδοτήσεως.

Κατά τίς τρεῖς Συνεδρίες ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος:

Ἀσχολήθηκε μέ θέματα Ἱερῶν Μητροπόλεων, Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν, ἀποσπάσεις κληρικῶν καί μέ τρέχοντα ὑπηρεσιακά ζητήματα.

Ἐνημερώθηκε περί τῆς ἀσκήσεως προσφυγῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στό Εὐρωπαϊκό Δικαστήριο Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων, ἡ ὁποία στρέφεται κατά τῆς ἀποφάσεως 4755/2019 τοῦ ΣτΕ καί τοῦ Νόμου 4521/2018 (ἄρθρο 48), πού ἀφοροῦν

στό Πανελλήνιο Ἱερό Ἵδρυμα Εὐαγγελιστρίας Τήνου.

Ἐνημερώθηκε ἀπό τήν Εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή Πολιτιστικῆς Ταυτότητος:

α) περί τοῦ διαδικτυακῶς διεξαχθέντος Θ’ Διεθνοῦς Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τό ὁποῖο πραγματοποιήθηκε ἐπιτυχῶς κατά τήν 16η καί 17η Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. μέ θέμα: «Τά Οἰκονομικά του Ἀγῶνος – Ἡ ἐπίτευξη καί ἡ ἀναγνώριση τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνεξαρτησίας»,

β) περί τῆς συλλογῆς τῶν Εἰσηγήσεων πρός ἔκδοση τῶν Τόμων τῶν Πρακτικῶν τῶν Θ’ καί Ι’ Διεθνῶν Ἐπιστημονικῶν Συνεδρίων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί

γ) περί τῆς διεξαγωγῆς τοῦ 3ου Πανελληνίου Μαθητικοῦ Διαγωνισμοῦ.

Ἐπίσης ἐνέκρινε τήν πρόταση τῆς αὐτῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς γιά τήν διαδικτυακή διεξαγωγή τοῦ Ι’ Διεθνοῦς Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τό ὁποῖο θά πραγματοποιηθεῖ κατά τήν 27η καί 28η Νοεμβρίου ἐ.ἔ. μέ θέμα: «Ἡ ἐπίδραση τοῦ 1821 στήν Λογοτεχνία καί τίς Τέχνες».
Ἀποφάσισε:

α) τήν ἀποστολή τῆς κάτωθι Ἐγκυκλίου πρός τήν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν καί τίς Ἱερές Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέ σκοπό τήν παραμυθία καί ἐνίσχυση τῶν πιστῶν ἐν ὄψει τῶν ὑγιεινομικῶν περιοριστικῶν μέτρων:

«Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Οἱ ἄνθρωποι, ὅσο δυνατοί κι ἄν εἶναι, αἰσθάνονται τήν ἀνάγκη κάπου νά ἀκουμπήσουν ὅταν τούς συνταράσσουν οἱ δοκιμασίες τῆς ζωῆς. Ἡ ἀνάγκη αὐτή γίνεται ἐντονότερη τώρα πού βρισκόμαστε ἀντιμέτωποι μέ τήν σοβαρή ἔξαρση τῆς πανδημίας τοῦ κορωνοϊοῦ. Τοῦ ἰοῦ, πού ἐδῶ καί ἀρκετούς μῆνες ἀπειλεῖ ἐπικίνδυνα τήν ἀνθρωπότητα χωρίς νά κάνει διακρίσεις. Τοῦ ἰοῦ, πού ἦρθε καί ἄλλαξε ριζικά τήν καθημερινότητα τῶν ἀνθρώπων, μέ περιορισμούς, ἐμπόδια, ἀπαιτήσεις, στερήσεις, οἱ ὁποῖες ὅλο καί ἐντείνονται. Βέβαια τά ἐρωτήματα διαρκῶς πληθαίνουν. Γιατί δοκιμάζεται ἡ ἀνθρωπότητα; Γιατί ὁ Θεός ἀργεῖ; Τί φταίει; Ὅσο ἡ ἀπάντηση ἀργεῖ, τόσο περισσότερο ἐλλοχεύει ὁ κίνδυνος τοῦ διχασμοῦ καί τῆς ἀπόγνωσης.

Τό ἴδιο βασανιστικό ἐρώτημα ἀπηύθυνε καί ὁ Ἀπόστολος Παῦλος πρός τόν Θεό γιά νά λάβει τήν ἀπάντηση: «Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου. Ἡ γάρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται». Ὅσο κι ἄν φαίνεται ἀντιφατικό αὐτό, ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ φανερώνεται

μέσα στήν ἀδυναμία τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτό γράφει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στούς Κορινθίους.

Τρεῖς φορές παρεκάλεσε τόν Κύριο νά τόν ἀπαλλάξει ἀπό τήν ἀρρώστια καί ἡ ἀπάντησή του ἦταν: «Σοῦ ἀρκεῖ ἡ χάρη μου».

Εἶναι δυνατόν, μέσα ἀπό τήν ἀδυναμία τοῦ ἀνθρώπου νά φανερώνεται ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ; Ὅσο κι ἄν αὐτό φαίνεται γιά τήν ἀνθρώπινη λογική ἀντιφατικό, στήν πραγματικότητα δίνει μία ἀπάντηση στό ἐρώτημα τοῦ κάθε ἀνθρώπου.

Ἡ λύση βρίσκεται στήν λέξη χάρη. «Σοῦ ἀρκεῖ ἡ χάρη μου». Ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ εἶναι ἕνα νέο πρῖσμα, ὑπεράνω τῆς ἀνθρώπινης λογικῆς, ἡ ὁποία θέλει ὅλα νά τά καταλάβει. Μέ τήν χάρη ὁ ἄνθρωπος βλέπει τόν πόνο ὡς δωρεά, τήν ἀρρώστια σάν εὐκαιρία γιά προσέγγιση τοῦ Θεοῦ, τίς ταλαιπωρίες σάν ἀνύψωση σέ μία σφαῖρα ἄλλης βιοτῆς. Ὁπωσδήποτε, αὐτό δέν εἶναι εὔκολο γιά τίς ἀνθρώπινες δυνάμεις, μᾶλλον ἀδυναμίες, ἀλλά εἶναι δυνατόν μόνο μέ τήν χάρη τοῦ Θεοῦ.

Εἶναι ἡ ὥρα νά μετατρέψουμε τήν δική μας ἀδυναμία σέ δύναμη. Μέ τήν χάρη νά αὐξήσουμε τήν πίστη μας στόν Τριαδικό Θεό. Νά συνδέσουμε συνειδητά τήν ζωή μας μέ τήν ζωή τῆς Ἐκκλησίας. Νά καλλιεργήσουμε τίς ἀρετές τῆς ὑπομονῆς, τῆς ταπείνωσης καί, κυρίως, τῆς μετάνοιας πού θά μᾶς ὁδηγήσει στήν λύτρωση. Ἡ προσευχή μας νά γίνει καρδιακή, ἔντονη, τακτική γιά ὅλους τούς συνανθρώπους μας, ἰδιαίτερα γιά τό ἰατρικό καί νοσηλευτικό προσωπικό πού βρίσκεται στήν πρώτη γραμμή τῆς μάχης γιά νά βοηθήσουν τόν πάσχοντα ἄνθρωπο. Ἄς προσευχόμεθα γιά τήν ἴαση τῶν ἀνθρώπων πού τούς ἐπισκέφθηκε ἡ ἀσθένεια, οἱ ὁποῖοι μπορεῖ νά εἶναι ἄνθρωποι τῆς διπλανῆς πόρτας. Ἄς προσευχόμεθα γιά ὅσους στερήθηκαν ἀγαπημένα πρόσωπα ἐξ αἰτίας τῆς πανδημίας. Ἄς προσευχόμεθα γιά τούς νέους μας, οἱ ὁποῖοι, μέσα ἀπό αὐτήν τήν δυσκολία τῆς πανδημίας, μποροῦν νά ὡριμάσουν συνειδητοποιώντας πώς τίποτε δέν εἶναι αὐτονόητο σέ αὐτόν τόν κόσμο. Ἄς προσευχόμεθα γιά τίς ψυχές ὅσων ἔφυγαν γιά τόν οὐρανό, λόγῳ αὐτῆς τῆς φονικῆς ἴωσης. Ἡ ἁγιαστική χάρη θά μᾶς βοηθήσει νά ἀναπτύξουμε ὑψηλό αἴσθημα ἀτομικῆς εὐθύνης, ἀλλά καί ἀπολύτου σεβασμοῦ στόν συνάνθρωπο.

Οἱ πιστοί δικαιολογημένα ζητοῦμε ἀπό τόν Θεό νά μᾶς ἀπαλλάξει ἀπό κάποια ἀσθένεια, ἀπό πόνο ἤ ταλαιπωρία. Ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ ὡς ἀπάντηση μᾶς δίνει τήν δυνατότητα νά ἀντέξουμε. Ἀναζητοῦμε τήν ἀσφάλεια κοντά στόν Θεό, ἀλλά καί στήν ποιμαίνουσα Ἐκκλησία, ἡ ὁποία ἐνδιαφέρεται κυρίως γιά τήν ὑγεία τῆς ψυχῆς, ἀλλά δέν ἀδιαφορεῖ γιά τήν ὑγεία τοῦ σώματος τῶν πιστῶν. Τό σῶμα εἶναι ναός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Σέ αὐτό τό πλαίσιο, ἡ Ἐκκλησία δίνει μεγάλη προσοχή στά πορίσματα τῆς ἰατρικῆς, ἀναφορικά μέ δύσκολα διλήμματα βιοηθικῆς, ὅπως

μεταμοσχεύσεις, ἀντιμετώπιση πανδημίας καί ἄλλα, τά ὁποῖα ἰατρικά πορίσματα σέβεται, ὅταν δέν στεροῦν ἀπό τούς ἀνθρώπους τήν σωτηρία.

Τό «ἀγκάθι» στό σῶμα τοῦ Παύλου, ὅ,τι κι ἄν ἦταν αὐτό, δέν ἐμπόδισε τό ἱεραποστολικό του ἔργο πού ἐκτείνεται σέ ὅλη τήν τότε οἰκουμένη, δέν σταμάτησε τήν συγγραφή τῶν ἐπιστολῶν του. Δέν τόν ἐμπόδισε νά ἐπισκεφθεῖ, ξανά καί ξανά, τίς Ἐκκλησίες πού ἵδρυσε. Δέν τόν ἐμπόδισε νά γράφει ἐπαινετικά λόγια γιά τούς χριστιανούς παραλῆπτες τῶν ἐπιστολῶν ἤ γιά τούς συνεργάτες του. Ὁ Παῦλος δέν ἄφησε τήν πικρία του γιά τόν δικό του πόνο νά ἐπηρεάσει τήν συμπεριφορά του πρός τούς ἄλλους.

Ἔτσι καί ἐμεῖς, μετατρέποντας τήν ἀδυναμία σέ δύναμη μποροῦμε νά μήν ἀφήσουμε τίποτα νά σταθεῖ ἐμπόδιο στόν δρόμο γιά τήν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, συμπάσχουσα καί συναγωνιζόμενη μέ τούς πιστούς, ἐπαναλαμβάνει μαζί μέ τόν Ἀπόστολο Παῦλο: «τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται, καί οὐκ ἐγώ πυροῦμαι; εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τά τῆς ἀσθενείας μου καυχήσομαι. Ὁ Θεός καί πατήρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τούς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι».
Λαέ τοῦ Θεοῦ ἠγαπημένε, «ἀνδρίζου, καί κραταιούσθω ἡ καρδία σου, καί ὑπόμεινον τόν Κύριον», γιά νά ἀκούσεις τήν στοργική φωνή τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ζωῆς καί Τελειωτοῦ τῆς πίστεώς μας Ἰησοῦ Χριστοῦ: «ἀπαλείψω πᾶν δάκρυον ἀπό τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν»».

β) τήν ἀποστολή πρός τούς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς Κ.Υ.Α., ἡ ὁποία πρόκειται νά ἐκδοθεῖ καί ἀφορᾷ στά νέα περιοριστικά μέτρα (lockdown) πού θά ἐπιβληθοῦν ἀπό 7ης ἕως 30ῆς Νοεμβρίου 2020.

Ἐκ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος